

JIHOZÁPADNÍ PAMÍR

Z BAGUSHE DO DOLINY DARAIGANDARA

Čtenáři v akci

Přeskok přes říčku Dargaureš (3500 m)

Na loňské léto jsem naplánoval návrat do jihozápadního Pamíru (Tádžikistán), konkrétně se mi zamlouval uzel Iškašimského a Šachdarijského hřebene s cílem vylézt na nejvyšší vrchol oblasti – Pik Majakovského (6096 m). Historie dobývání Piku Majakovského sahá do roku 1947, kdy na jeho vrcholu stanul V. Budanov s druhy. V roce 1963 se výstup podařil i českému horolezci a fyzikovi Františku Janouchovi, jehož skupina v této oblasti udělala i prvovýstup na krásný Pik Nielse Bohra (5420 m).

V roce 2009 jsme pár desítek kilometrů odtud objevovali dolinu Saryšitcharv a zřejmě se nám povedl první český výstup na Pik Moskevské Olympiády (5883 m), takže povědomí o podmínkách v tomto krásném horském kraji na hranici Tádžikistánu a Afghánistánu již mám.

Po přeletu do Dušanbe bez problémů domlouváme odvoz terénním autem na Pamír. Po více než dvaceti hodinové cestě se konečně ocitáme uprostřed vysokých hor v kyselaku (osada) Bagush (2850 m). Odtud chceme během následujících několika dní přejít přes Góry Bagush a stejnojmenné sedlo (4750 m) do doliny řeky Daraigandara a zde se pokusit o výstup na Majakovského, případně další vrcholy.

Hned druhý den pochodu nám zdejší hory ušetřují krutou lekci, kdy se prodíráme hustým křovím a bodláky a musíme nesčíslně

krát přeskakovat potok, protože postup dále po našem břehu je nemožný. Za jeden den jsme postoupili pouze o 2 km a 200 m výškových. I další postup je velmi pomalý. Ke všemu celá naše skupina trpí neuvěřitelnými průjmy, zřejmě z vody, která je znečištěná výkaly pasoucích se krav, koz a ovcí. Je to začarovaný kruh – vzhledem k nadmořské výšce a velmi teplému počasí (ve dne i přes 30 °C) je člověk hodně žíznlivý, veškerá voda se z kapacitních důvodů nosit nedá, a tak pijeme i nepřevařenou vodu. Ta v našich útrokách rozehrává dosti výrazné až sopečné erupce. Takové střevní koncerty jsem ještě nezažil.

Bivak u prvního jezera (4200 m)

Přes tyto zdravotní problémy a potíže v postupu kvůli neprostupnému terénu se dostáváme po takřka týdnu k jezeru (4250 m) pod sedlem Bagush.

Citace z deníku: „Jarka od rána bolí hlava,

Zuzka s Roburem si stěžují na zesílení průjmu, já vcelku v pohodě. Z těchto důvodů zůstáváme ještě jednu noc tady u jezera (4200 m). Dnes uděláme průzkum cesty do sedla Bagush (4750 m) a vynášku zbytných věcí alespoň do 4300 m... Čeká nás traverz ledovce na skalní ostrov, dále ledovcová túra pod sedlo a suťový 200 m vysoký výšvih přímo do sedla Bagush. Až na závěrečný výšvih cesta vypadá vcelku dobře, závěr bude záviset na sklonu, který odtud není možné odhadnout, a stabilitě sutě. Uvidíme zítra. Sbíháme dolů k jezeru. Zuzka se necítí dobře a v noci má vysokou horečku, k tomu chodí každou půlhodinu na záchod. Bere si paralen a já dělám hodně čaje. Zřejmě střevní chřipka. Podle plánu bychom měli udělat přechod sedla a spát už v dolině Daraigandara (a konečně vidět Pik Majakovského a další vysoké hory), ale Zuzčin aktuální zdravotní stav není dobrý...

Ráno vypadá Zuzka relativně dobře, což sice nechápu, ale je to každopádně dobrá zpráva. Všichni se těšíme, že dnes uvidíme Majakovského a další vrcholy. Po necelé hodině přicházíme k místu naší včerejší vynášky na začátek ledovce. Traverz příkrého ledovcového srázu je OK. Dále stoupáme asi hodinu po tvrdém sněhu na začátek suťoviska vedoucího až do sedla Bagush (4750 m). Výšvih do sedla vypadá zblízka slibně, ale záhuť to bude, přeci jen je to 200 m výškových

metrů strmě do kopce s těžkým třicetkilovým batohem. Každých pár metrů odpočíváme, ale postupujeme vzhůru. Poslední metry jsou nepříjemné, protože jsou tvořeny jemnými kamínky, které ujíždějí pod botami, takže člo-

Pik 5066 z vrcholu Piku Bagush (4904 m)

věk udělá jeden krok vzhůru a hned půl kroku sjede dolů.

Ve 14:30 h se konečně dohrabávám do sedla! Ostatní ještě bojují pode mnou. Otevírá se mi naprosto fantastický výhled na velikány doliny Daraigandara – zcela vlevo dominuje Pik 5150, veprostřed vykukuje za skalním hřebenem majestátní Pik Majakovskij, dále poznávám z fotek známý Pik Nielse Bohra, na který poprvé vylezl Čechoslovák František Janouch v roce 1963, zcela vpravo vyčnívá Pik Imast, Pik Ambarku a další bezejmenní krasavci. Přímo pode mnou vidím jezero, které vyložene vyběží k tomu, abychom dnes spali na jeho břehu. Oproti monotónním Gorám Bagush se nám konečně ukazuje pestrý svět krásných velehor. Ostrý skalní hřeben vedoucí ze sedla vlevo končí Pikem 5150, vpravo ubíhá tupější hřbet Piku Bagush (4904 m) pokrytý sněhem. V 15 h stojíme v sedle všichni a kocháme se výhledy. Sestup ze sedla do doliny Daraigandara vypadá strměji a docela divoce. Proto jdu na průzkum, kudy to bude nejlepší. Ideálně se jeví traverzovat asi 150 m podél hřebene na sever a pak po skalních stupních klesat ke žlabu a jím by to opatrně mělo jít až do bezpečných partií.

Já, Robur a Jarek se rozhodujeme, že si „vyběhneme“ na Pik Bagush (4904 m), Zuzka počká v sedle (vzhledem k noční horečce, kterou prodělala, se jí vůbec nedivím a obdivuji ji, že to dnes zvládá tak skvěle). Výstup ze sedla na vrchol vypadá triviálněji, než ve skutečnosti je. Nejprve po skále, později po sněhu přes tři výšvihy. Sníh tu tvoří zajímavé šupiny – kalgaspory, česky kajčnický (až 0,5 m vysoké). Ze sedla nám to trvá hodinu

a máme toho nahoře dost. Ale stálo to za to, výhledy jsou ještě lepší než ze sedla a Majakovského vidíme v celé své krásě, nezakrytého skalním hřebenem. Dlouho se na vrcholu nezdržujeme, protože už je pozdní odpoledne. Zpátky v sedle jsme v 17:30 h a začínáme sestupovat směrem, který jsem vytipoval. Je zapotřebí dávat bacha na pohyblivé kameny, pád by byl fatální. Všichni toho po dnešku už máme plné brejle. Se Zuzkou jdeme napřed a v 18:45 h jsme u jezera (4550 m). Vypadá to na super bivak. Slunce už zapadá a teplota jde rapidně dolů. Žízniví rozděláváme vařič na čaj a stavíme stan. Kluci přicházejí po 20 minutách.“

Dnes se nám podařil dobrý výkon, jsme rádi, že jsme přešli sedlo. Šlo se mi zatím nejlíp, měl jsem celý den dobrou „bojovou“ náladu. Sřevní problémy však přetrvávají, už 6. den, pevně věřím, že to v této dolině bude lepší. Bohužel zdravotní problémy nás doprováze-

jí i další dny. V táboře u řeky Daraigandara (4200 m) přímo pod jihozápadní stěnou obrovitého Majakovského řešíme co dál.

Citace z deníku: „Bohužel vzhledem k našemu fyzickému stavu musíme sřízlivě zavrhnout pokus o některý z velkých vrcholů a nechat si ho na jindy. Sřevní problémy neustávají, pokud zítra začneme scházet dolinou k řece Pjandž, bude nám sestup trvat minimálně tři dny, tzn. celkově 14 dní v horách. Na tuto dobu máme vypočítány zásoby jídla a benzínu.“

Dalších pár dnů si užíváme tádžické pohostinnosti v horkých lázních Audž, regionálním středisku Iškašim, hlavním městě autonomní oblasti Horní Badachšán - Khorogu a samozřejmě nechybí dvoudenní návštěva metropole Dušanbe.

Hlavní cíl našeho letošního výletu se nám sice nepodařilo splnit, ale i přesto to byl krásný čas strávený ve fantastické zemi. Nezvolili jsme ideální přístupovou cestu přes Góry Bagush a velký vliv měly zdravotní problémy v podobě extrémních sřevních potíží. Už při sestupu z hor jsem začal přemýšlet o brzkém návratu do této oblasti, protože na Majakovského výlét chci. Věřím, že draze získané zkušenosti z tohoto výletu mi v tom pomohou.

Kompletní deník, fotogalerii a film najdete na www.zdenda.net.

Děkujeme za podporu: HUMI OUTDOOR, JUREK, Letiště Praha a. s.

Vlevo Pik Majakovského (6096 m), vpravo Pik Nielse Bohra (5420 m)

Podělte se o své zážitky a oblíbená místa v horách či ve skalách se čtenáři lidé&HORY!

Napište nám o svém nejzajímavějším výstupu nebo představte svou oblíbenou oblast a získáte hodnotnou cenu zaslanou spolu s autorským výtiskem. Své příspěvky zašlete poštou na adresu redakce nebo na e-mail: daniel.polman@lideahory.cz.

Cena pro autora dalšího vybraného článku:

Mikina TREKMATES TECH TOP

Mikina z materiálu Microfleece se stojáčkem a zipem u krku. Velmi lehký a přitom hřejivý materiál s flísem z vnitřní strany, povrch je hladký. Dobře odvádí vlhkost a přitom zůstává suchý. Strečový materiál, ploché švy, prodloužené rukávy. Mikina je vhodná jako druhá vrstva.

Více na: www.yate.cz

